

XXIX.

Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zodoende al het bont bedierf.

't Werd nogmaals wintertijd en Uilenspiegel was voor de zooveelste maal zonder betrekking. Vruchteloos zwierf hij van dorp tot dorp, maar niemand kon in dit seizoen een knecht gebruiken. Overal kloeg men over den slechten tijd en Tijl, steeds afgewezen, vroeg zich wanhopig af, hoe hij zich daar doorheen ging werken. Als de nood het hoogst is, is de redding echter dikwijls nabij. Dat ondervond Tijl, want in Ascherslebe ontdekte hij eindelijk toch een leerlooier, die zich over hem ontfermde en hem in dienst nam. Voorloopig was hij dus weer een tijdje beveiligd tegen honger en koude, maar het werk zelf viel hem verschrikkelijk tegen. Die vellen stonken namelijk, dat het niet om uit te houden was, en dan kreeg hij op den koop toe nog voortdurend haartjes in de keel zoodat hij den heelen dag overvallen werd door pijnlijke en onbedaarlijke hoestbuien. Tijl kon zich op zeker oogenblik niet langer inhouden en riep uit:

— Foei, dat smerig bontgoedje! Dat is wit als krijt en dat stinkt nog erger dan beer!

De leerlooier bekeek Uilenspiegel verwonderd en zei toen:

— Als ge daar niet tegen kunt, wat komt ge hier dan uitrichten? Dat het stinkt, dat is toch heel natuurlijk. Hoort ge mij daarover klagen? Maar ik merk duidelijk, aan uw hoesten en aan uw houding bij 't werk, dat ge feitelijk geen echte bontwerker zijt. Ik wil echter wat geduld uitoefenen en wachten, tot ge vier dagen in de vellen doorgebracht hebt. Ge zult het daarna wellicht wel gewoon zijn.

Uilenspiegel antwoordde:

— M'n waarde meester, ge hebt gelijk, ik ben inderdaad nog niet lang in de leer. Maar ik wil gaarne vier dagen in de vellen doorbrengen, als dat voldoende is om het bedrijf gewoon te worden.

Den volgenden dag was Tijl reeds vroeg te been. Vlug haalde hij de gelooiden vellen van 't droogrek, nam de droge en ook de natte, wierp alles op een hoop en kroop er daarna heelemaal onder. Toen de baas eindelijk in de werkplaats verscheen en de dooreengesmeten vellen op den grond zag liggen, werd hij wit van woede en riep:

— Vervloekte knecht, waar hangt ge uit?

Tijl antwoordde van onder den berg vellen:

— Hier, baas! Wat is er aan de hand?

— Ik zie u toch niet. Waar zit ge dan?

Toen sprong Tijl te voorschijn en de leerlooier bulderde voort:

— Gewetenlooze schurk, ge hebt op onverantwoordelijke wijze de droge en natte vellen bij elkaar op een hoop gesmeten en aldus den heelen boel bedorven! Waarom hebt ge dat gedaan?

Uilenspiegel antwoordde, schijnbaar verwonderd:

— Dat is nu nog mooier! Ge zijt al kwaad, wanneer ik amper een uur in de vellen lig en ge hebt zelf gezegd, dat ik er vier dagen moest in doorbrengen om het bedrijf gewoon te worden!

— Ik zal 't u eens gewoon maken in minder dan een minuut, kreet de leerlooier en hij zocht een knuppel om Tijl daarmee te lijf te gaan.

Deze vloog echter als de wind de werkplaats uit en stormde de trappen af. Beneden liep hij echter op de vrouw en de meid, die op het laweit waren toegesneld en hem wilden tegenhouden. Maar Tijl riep hen toe:

— Laat me los, dat ik een dokter ga halen, want onze meester heeft een been gebroken!

De vrouwen lieten hem inderdaad los en liepen ijlings de trap op. Boven gekomen werden ze echter omvergevoerd door den razenden leerlooier, die eindelijk een stok gevonden had en Uilenspiegel wilde achtervolgen. Daar

tuimelden ze dus alle drie hals over kop naar beneden, bezeerden zich jammerlijk en begonnen onder mekaar ruzie te maken. En ondertusschen stond de schalk reeds veilig op straat en lachte zich een bult om die fijne streek, die hij alweer had uitgehaald.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddans.	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at.	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken.	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht.	25
13. Hoe Uilenspiegel meel bulde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was. . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag.	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden. . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek. .	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102